

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. S. Ioannis Eleemosynarij excellens paupertas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

ait, quæ etiamnum titulo S. Pammachij inscripta visitur, & nuncupatur S. Ioannis & Pauli. Hunc idem, qui amore paupertatis inflammavit, S. Hieronymus dignis etiam laudibus extulit. *Nobis, inquit, post dormitionem somnumq; Paulina (vxoꝝis Pammachij) Pammachium monachum Ecclesia peperit Posthumum, & patris & coningis nobilitate patritium, elemosynis dititem, humilitate sublimem. Et paulo post: Quis hoc crederet, ut consulum pronepos, & Flaviani germinis decus, inter purpuras senatorum furua tunica pullatus incederet, & non erubesceret oculos sodalium, ut deridantes se derideret? Luccet margaritum in sordibus, & fulgur gemma purissima etiam in luto radiat. Ac rursus: Nunc omnes Christi Ecclesia Pammachium loquuntur, miratur orbis pauperem, quem hucusque diuitem nesciebat, &c. Parua dimisimus, & grandia possidemus. Centuplicato fænore Christi promissa redduntur. Hæc Romani fecere: & pluribus verbis in Pammachio S. Pater prædicavit.*

S Hieron. ep̃
ad Pamma-
chium.

Quantum amata sit paupertas à Ioanne Eleemosynario, vel è paucis ostendam. Audierat quidam opulentus & liberalis dominus, eum exiguis admodum ac vilibus operimentis in cellula sua vti, reiꝝque experiendæ causâ in rem præsentem venit. Vbi vidit lodicem & vetustam, & scissuris laceratam, aliam ei triginta sex nummis emtam misit, rogitans etiam atque etiam, ut ea in mitentis memoriam vteretur. Accepit munus cum actione gratiarum, & vnica nocte se melius tegens, peius dormiuit. Nam ea tota nocte, qui ei à cubiculis erant, audiebant eum ita secum loquentem. *Quis dicit, quod humilis Ioannes (habebat enim semper verbum istud in ore) pallio triginta sex numismatum tegatur, & fræsves Christi frigore necentur? Quanti sunt modò, qui dentibus strident præ glacie? quanti sunt modò qui psathum (tegetem siue storcam ex iunco aut papyro confectâ, qua pro lecto & stragulo utebantur monachi Ægyptiaci) habentes, subter dimidium, & supra dimidiũ & non possunt extendere pedes suos, sed dormiunt, ut glomus, trementes? Quanti in monte dormierunt incænatî, & sine lucerna, habentes duplicem cruciatum, sam ex frigore, quam ex ieiunio? Quanti desiderant saturari de folijs olerum, qua proiciuntur de coquina mea? Quanti velent tingere panem suum in Zemate, (id est, fermento, aut fæce, vel iactura aquarum in qua carnes sunt coctæ) quod proiciunt coquũ*

V.
Leontius in
vita Io. Eleemosynarij,
cap. 20.

mei? Quanti cupiunt vel odorari vinum, quod funditur in cellario meo? Quanti sunt in ciuitate ista, in hac hora, peregrini, non habentes ubi hospitentur? & in foro iacent, fortasse & pluuia madefacti? Quanti, putati, habent totum mensem, vel etiam duos, non gustantes oleum? Quasi sunt, qui non habent alterum vestimentum, in estate, & alterum in hieme, & ita miseris affliguntur? Tu verò expectans etiam aeternam iucunditatem assequi, & vinum bibis, & pisces immanes deuoras, & in cubiculis demoraris: modo autem cum omnibus malis, & in coopertorio triginta sex numismatum te calefacis. Veraciter ita viuens, & in tali laxatione conuersans non expectabis illic preparatis gaudijs frui, sed audies utique, quod & diues ille auduit: Recepisti bona, in vita tua, pauperes verò mala: nunc ergo consolantur, tu verò cruciaris. Benedictus Deus, humilis Ioannes alia nocte non cooperietur illo. Iustum est enim, & bene acceptum Deo, ut tegantur centum potius quadraginta quatuor fratres, & DOMINI tui, quam tu, infelix. Venundabantur enim quatuor rachanella (seu panniculi) numismate vno. Mox ergo transmissit illud in crastinum, ut venundaretur. Et videns is, qui obtulerat, emit illud triginta sex numismatibus, & rursus obtulit Patriarcha. Cum verò in crastinum vidisset illud, emit hoc similiter, & rursus obtulit Patriarcha deposcens, ut tegeretur ab eo. Cum autem tertio hoc fecisset, dicit ei gratulabundus ille sanctus: Videbimus, quis deficiet, ego, an tu. Erat enim opulentus valde, & suauiter quasi vindemiabat eum ille sanctus, paulatim ab eo multa auferens: & dicebat semper, quod posset aliquis intentione dandi pauperibus expoliare diuites, & ipsum etiam hypocamifum (seu vestimentum, quod subtus camisiam est) ab eis benenole auferre, & non peccare: & maxime si sunt aliqui immisericordes & auari. Duo enim lucratur talis: vnum quidem quia animas illorum seruat; alterum autem, quoniam & ipse ex hoc mercedem non modicam habet. Hucusque Leontius Neapoleos Cyprorum Episcopus, veram voluntariæ paupertatis effigiem, immò & liberalitatis nobis, in tanto Patriarcha, ante oculos ponens, siquidem, Hieronymo teste, optimus dispensator est, qui sibi nihil reseruat.

S. Hieronym.
in ep ad Ne-
potian.

VI.

In vir PP. lib.
3. cap. 7.

Hinc, ut Ruffinus ait, cum quidam vir rogaret Abbatem Agathonem, ut pecuniam illius susciperet in propria ratione, volebat ille, dicens: Non est necesse mihi, quia opera manuum mearum me pascunt. Cum autem ille persistens diceret: Vel propter indigentes dignare susci-
pete